

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden f 6.00; franko door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG 21 APRIL.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 20 April.

»Onvoorwaardelijke onderwerping aan de H. Schrift». Ziedaar het souverain geneesmiddel, dat tegen al de kwalen, die uit het beginsel: de bijbel alleen is regel des geloofs, kunnen voortvloeijen, door de anti-revolutionnair wordt aangepredikt, ten naasten bij op de manier waarmede het Verkoophuis de *Revalenta Arabica* als probaat middel tegen alle mogelijke ziekten aankondigt.

»Onvoorwaardelijke onderwerping aan de H. Schrift» wat eene begoochende en voor orthodoxe ooren gediensige fraze! goed om de onnoozelen te paaijen, doch niet anders geschikt dan om uitgesteld te worden in den anti-revolutionnair winkel, waar zij, voor de praktijk onbruikbaar, te kijk hangt.

Dat woord »onvoorwaardelijke onderwerping» luidt verleidelijk als men het hoort te pas brengen bij het woord Gods. Waar God spreekt, wie heeft zich daar niet onvoorwaardelijk te onderwerpen? De bijbel is nu het woord Gods, bij gevolg is onvoorwaardelijke onderwerping aan den bijbel pligt. 't Klinkt alles fraai, maar de praktijk?

Welk is het »Woord Gods»? Waar is de »Bijbel»? Wat behoort tot »de Heilige Schrift», wat niet? Hoe zal ik dat weten? Het »Woord Gods», »de Bijbel», de »Heilige Schrift» zeggen er mij niets van? Ik moet als Protestant dan beginnen met een vrij onderzoek omtrent den Bijbel-zelfen in te stellen om, hetzij op menschelek gezag, hetzij door eigene nasporing, te komen tot het besluit wat ik al of niet voor *Bijbel* zal aannemen? Waar blijft hier de »onvoorwaardelijke onderwerping aan de H. Schrift», als ik zelf aanvang aan te nemen en te verwerpen onder de boeken van den *Bijbel*, wat mij zal goeddunken?

Genomen dat ik mij zoo een »Bijbel» gemaakt heb, het eene boek als valsche verstootende, het andere voor echt verklarende; wat dan verder?

Dan zou men nog behooren te vragen, welke regel des geloofs door God is aangewezen, voor hen die niet lezen kunnen? Wij hebben althans nog nooit hooren bevreemen, dat onder de middelen, welke *volstrektelijk* vereischt worden om in den hemel te komen, behoort de kunst van *lezen*. En zelfs voor hen die lezen kunnen, als de bijbel alleen regel des geloofs is, zou het noodzakelijk zijn, dat zij de oude talen gingen aanleeren om den oorspronkelijken tekst te zien. Men weet toch hoe sommige leerstukken van een enkel bijbelwoord afhankelijk zijn gemaakt. Wat heeft een Protestant aan een vertaalde bijbel, als hij zich niet persoonlijk kan overtuigen van 'tgeen er in den oorspronkelijken tekst te vinden staat? Maar ook al ziet hij den oorspronkelijken tekst, wat gedaan met de menigte varianten in de verschillende *codices*? Wat beteekent hier overal de onvoorwaardelijke onderwerping aan de H. Schrift, als de geleerde — en er zijn weinigen die het kunnen — keus maakt tusschen de varianten? de minder geletterde eene vertaling neemt, waarvan hij de echtheid niet kan nagaan? de ongeletterde zelfs niet eens den bijbel lezen kan, en dus te vreden moet zijn met hetgeen men hem voorleest?

Dan laten wij alle deze bezwaren ter zijde; veronderstellen wij dat men zich daaruit redden kan, dat men den bijbel kennen kan aan den band en al de verschillende vertalingen als volkomen echt aannemen kan, en dat de geheel ongeletterden allexins genoeg hebben aan hetgeen men hun voor H. Schrift voorleest.

Is de Heilige Schrift duidelijk? Is zij een voor een ieder gemakkelijk te verstaan dogmatiek leerboek, waaruit jong en oud, rijk en arm, geletterden en ongeletterden, geloovigen en ongeloovigen, ieder voor zich aanstonds en zonder inspanning van de rede met zekerheid de geloofsleer kan putten van hetgeen men de Nedlandsche hervormde kerk noemt? Heeft niemand hoegenaamd iets anders te doen dan den bijbel open te slaan, om er onmiddellijk, in de volle helderheid van het licht van den dag, de orthodoxe gereformeerde belijdenis te vinden?

Wie zal dat durven beweerden? Is er ooit iemand geweest, die het beweerd heeft? Is de heilige schrift niet op vele plaatsen duister, volgens de getuigenis van de H. Schrift-zelve? Hetzij men het oude of het nieuwe testament neme, overal stuit men op plaatsen, die moeilij-

lijk te verstaan zijn, wier zin betwist wordt, alhoewel zij in het naauwste verband staan met de geloofsleer?

De Heilige Schrift, om er eene geloofsleer uit op te maken, heeft verklaring noodig. Elke sekte verklaart haar op hare manier. Ook de zich noemende orthodoxen verklaren haar, dat is interpreteren haar, geven een bepaalden zin en beteekenis aan 't geen duister is en betwist wordt. En 't is onvermijdelijk, omdat de bijbel, die een doode letter is, zich-zelfen niet kan uitleggen, gelijk onze Grondwet b. v. zich-zelfen niet kan uitleggen.

Maar als de bijbel opheldering, verklaring, uitlegging noodig heeft, die aan zekere uitdrukkingen een bepaalden zin en beteekenis geeft; waar blijft dan wederom de »onvoorwaardelijke onderwerping aan de H. Schrift»? Men tracht met zijne rede uit te leggen, wel is waar en gelukkig op eene andere wijze, wat het resultaat betreft, dan de rationalisten 't doen, maar volgens het beginsel van het vrije onderzoek.

Het is anders niet mogelijk, zoodra men de traditie en het levend gezag verwerpt.

Als men niet hecht noch aan de traditie, die van de tijden der Apostelen tot ons gekomen is, noch aan het gezag, door Christus ingesteld in zijne Kerk, dan blijft den Christen niets over dan de doode letter van den bijbel, welke doode letter zich-zelfen niet kan uitleggen, en alzoo uitgelegd wordt door ieders private rede.

»De onvoorwaardelijke onderwerping aan de H. Schrift» blijkt alzoo slechts te zijn een stopwoord, waarmede de praktijk, zelfs der orthodoxen volkomen in strijd is.

Wat het volk aangaat; het heeft het beginsel dat de Bijbel alleen regel des geloofs is, in den mond; maar 't leeft er niet naar. Het leeft op traditie. Het gelooft wat men het geleerd heeft te gelooven. En wordt zijn geloof betwist; zijn laatste woord zal zijn, dat het altijd zoo geleerd en geloofd is. Een beroep dus op gezag en traditie.

En eindelijk, wat de hoofden der orthodoxen betreft, ook zij hebben slechts het beginsel in den mond, maar zij handelen er evenmin naar als het volk, dat zij leiden.

Als zij hunne geloofsleer verdedigen, dan halen zij bijbelwoorden aan, edoch geen bloote bijbelwoorden. Hunne bewijsvoering steunt op de interpellatie die hunne private rede er aan toevoegt. Zij gevoelen de zwakke zijde van deze handelwijze, daarom laten zij tegenwoordig liefst den bijbel ter zijde, en beroepen zij bij voorkeur zich op de geloofsleer van de hervormde kerk te Dordt vastgesteld en door Maurits zwaard ingevoerd.

Daar zien wij dan den bijbel, op zij geschoven, plaats maken voor de Dordtsche leer, de leer der vaderen, de leer der kerke enz. enz. met allerlei benamingen geïllustreerd, die het volk kunnen vleijen.

Laat ons een einde maken aan de tegenstrijdigheden, waarin men vervalt omtrent de »onvoorwaardelijke onderwerping aan de H. Schrift», met te wijzen op de klagten over de trouwe en ontrouwe predikanten, die met het beginsel waarvan men uitgaat, volkomen in strijd zijn. Want als de Bijbel alleen de kenbron der waarheid is, waartoe dient dan een predikant? Men had dan genoeg aan een voorlezer. Een predikant, in het protestantsche systeem, kan aan den Bijbel niets anders dan schaden, met daaraan toe te voegen of daar onder te schuiven de feilbare commentair van zijne private rede. Een zoogenaamde trouwe predikant is daar het vijfde rad aan den wagen, evenzeer als de zoogenaamde ontrouwe. En wat beteekent het als men van de ontrouw genoemde predikanten al klagend en jammerend verzekert, dat zij het woord Gods aan het volk onthouden, enz. enz. Geeft men daardoor niet zelf getuigenis, dat niet de lektuur der H. Schrift, maar de predikatie voor het volk de kenbron is der waarheid, en dat ook bij hen, in plaats van de onvoorwaardelijke onderwerping aan de H. Schrift, alles neêrkomt op den commentair, die men daaraan heeft goedgevonden te geven, en die door de bevolking wordt aangenomen, omdat zij het van jongs zoo geleerd heeft en neemt dat het altijd zoo geleerd is.

Men ziet alzoo dat het beginsel, waarmede men zich aan het rationalismus tracht te onttrekken, slechts een stopwoord is, zonder eenigen praktischen zin en beteekenis hoegenaamd, en dat bij de orthodoxen, waar zij niet

hangen aan traditie en gezag, alles even als bij de rationalisten uitloopt op de private rede en het vrije onderzoek.

Indien zij door het vrije onderzoek niet zijn medege-sleept in de diepte van het ongelooft, het is door eene gelukkige inkonsequentie. Zij leven in strijd met hun beginsel op traditie en gezag. Daaraan klampen zij zich vast met beide handen als in wanhoop, omdat hunne traditie en hun gezag beginnen en eindigen te Dordt, middelerwijl Christus' Kerk 18 eeuwen bestaat met en door de traditie en het gezag, die Hij-zelf heeft ingesteld.

Ook de *Nieuwe Noord-Brabander* wijst in een lezenswaardig artikel op de gevolgen van het weer tegenwoordig, bij het begeven van ambten en posten, aan de orde zijnde systeem van uitsluiting om der godsdienst-wille. Wij laten zijn artikel hier volgen:

»Het gewigt der zaak noopt, ja dwingt ons eenigermate, nogmaals daarop terug te komen en met allen ernst de Regering, en allen, die invloed op haar uitoefenen of trachten uit te oefenen, te waarschuwen tegen de onoverzienlijke gevaren, waaraan men zich blootstelt door een stelsel te omhelzen, waarvan men reeds vroeger de wrange vruchten heeft ondervonden.

»Niet dat wij hier uit naam van of van wege de Katholieken bedreigingen zouden uiten van onwettige en ongeoorloofde handelingen; de trouw der Katholieken aan wet en overheid heeft te dikwijls en te schitterend de proef doorstaan, dan dat eene veronderstelling van dien aard op eenigerlei wijze mogelijk zij. De Katholiek weet te lijden en de hand die hem treft, wanneer zij als wettige overheid loven hem gesteld is, te eerbiedigen; de Katholiek kent wel zijne regten, maar zal nimmer ongeoorloofde wegen inslaan, om ze te handhaven of te herkrigen. Maar de Katholiek is ook burger van den Staat en als zoodanig geniet hij dezelfde grondwettige vrijheid en burgerregten als alle overige ingezetenen, zonder onderscheid van geloofsbegrip en godsdienstige belijdenis. Hij mag, hij moet derhalve, wanneer hij in zijne grondwettige regten verkort of benadeeld wordt, voor zijn goed regt spreken, zich bij de bevoegde magt beklagen en van de hem gewaarborgde grondwettige vrijheid van spreken en schrijven gebruik maken. Niemand kan hem dit ten kwade duiden, dan wellicht zij, die den Katholiek het bestaan niet gunnen, die hem hoogstens medelijdend dulden willen, maar hem onwaardig en onbekwaam achten naast zijne medeburgers in dezelfde regten en voorregten te deelen; zij, die niet willen dat hem zelfs het geringste aandeel in de behandeling der openbare zaak worde toevertrouwd, maar wel zouden willen, dat hij zijne uitsluiting en achterstelling stilzwijgend verdroeg, alsof voor hem geene Grondwet en andere wetten geschreven waren.

»Dit is echter te veel gevorderd en de Katholieken kunnen aan dien eisch niet toegeven. Wanneer zij dus op eene in het oog vallende wijze verongelijkt worden, wanneer zij in hunne constitutionnele regten worden verkort, zullen zij zich beklagen en niet ophouden, om herstel en gelijkheid te vragen; van eene andere zijde, zal men willen volhouden, dat hun geen onrecht geschiedt, zal men hen willen beletten te spreken; men zal hen zelfs honen en verguizen en zoo zal de heilige eendragt eene der eerste voorwaarden van welvaart in elke Staat, gestoord worden en vergaan, om voor verwijdering, tweedragt en nijd plaats te maken.

»Deze beschouwing alleen moest, naar ons gevoelen, reeds zwaar genoeg wegen, om alle regeerders op hunne hoede te doen wezen tegen eenen toestand van zaken, die het onvermijdelijk gevolg moet zijn van gepleegd onrecht en noodwendig de allernoodlottigste gevolgen moet hebben, en dat nog wel in eenen tijd en onder omstandigheden, dat broederlijke eensgezindheid en burgerlijke eendragt zoo hoogst wenschelijk en noodzakelijk zijn.

»Maar behalve het verstoren van vrede en eendragt, wikkelt de Regering zich, door stelselmatige uitsluiting van Katholieken in vele onaangenaamheden, en daarom mag men haar gedrag evenzeer *onstaatkundig* noemen. Immers, door alle burgers van den Staat gelijkelijk te beschermen en aan allen het strenge regt te doen dervaren, maakt zij zich bij allen bemind en geliefd.

heeft zij zoo vele verknochte en trouwe vrienden als er Nederlanders zijn; doch door de achterstelling van een gedeelte ten behoeve van het andere, vervreemdt zij de gemoeienden van zich en doet op den duur wrevel en afkeer bestaan, daar, waar achting en liefde moesten heerschen, en geeft zij zich daarenboven bloot aan de drukking van eene coterie of eene partij, die haar in eene eenzijdige richting houdt en haren invloed ten laatste zoo ver uitgebreid, dat alle terugkeer op den weg van recht en gelijkheid zoo niet onmogelijk, althans zeer moeilijk wordt, omdat die partij ten laatste hare overheersching als een verkregen recht beschouwt, dat haar niet meer, zonder te kort doen, ontnomen kan worden. De Regering verliest mettertijd dan ook die vrijheid en onafhankelijkheid in het handelen, welke haar echter onmisbaar zijn.

»Behalve dus, dat eene achterstelling der katholieken bij het bevelen van ambten en posten eene onbillijke en onwettige handelwijze is, moet zij daarenboven eene groote onvoorzigtigheid onder het gezond staatkundig oogpunt genoemd worden en meer is voorzeker niet noodig, om met alle kracht en ernst de Regering tegen het inslaan van dien weg te waarschuwen. evenzeer en wellicht nog meer in haar eigen belang dan in dat van het gedeelte der Nederlandsche natie, wier grondwettige regten en belangen wij thans bepleiten; en wij vermeen den ook der Regering eene ware dienst te bewijzen met haar bij tijds opmerkzaam te maken op de gevolgen eener handelwijze, die overigens door niets gebilijkt en gewettigd wordt.»

Men schrijft ons het volgende:

»Ik las met genoegen in den *Tijd* de aankondiging en aanbeveling van het uitmuntend werk van Z. E. den Kardinaal Wiseman: *Fabiola; or, the Church of the Catacombs*. Ik kan niet alleen met volkomene zekerheid uw berigt bevestigen, dat er op dit oogenblik eene Nederlandsche vertaling van dit historisch poëem, van dezen christelijken roman, bewerkt wordt, maar er bijvoegen, dat zich met deze taak belast heeft een katholiek geleerde, wiens veelzijdige talenten hem bij uitnemendheid voor dezen kunstarbeid geschikt maken. Voegt daarbij, dat de begaafde vertaler zelf Rome en de Katakomben bezocht en evenzeer met archæologische blikken als met een godvruchtig gemoed aanschouwd heeft. Hij zal dan ook eenige aan teekeningen, noodzakelijk voor ons publiek, toevoegen aan deze zijne bearbeiding, die met goedkeuring van den Doorluchten Auteur zal verschijnen.

»Vergunt mij, bij voorraad, neg met een enkel woord de belangstelling uwer lezers voor het werk van Mgr. Wiseman, zoo mogelijk, te verhoogen. Ik ontleen het uit de voorrede van het boek zelf. Men moet eerst weten, dat het een deel uitmaakt van eene zeer verdienstelijke *Popular Library* (volksbibliotheek) door de Heeren Capes, Northcote en Thompson, uitgegeven bij Burns en Lambert te Londen, en bestemd om eene reeks van katholieke werken te zijn aan geschiedenis, levensbeschrijvingen en gemengde literatuur gewijd, alle van de hand der *most eminent writers of the day* (der uitstekendste nieuwere schrijvers. Tegelijk met *Fabiola*, is van deze bibliotheek verschenen: *Heldinnen der Liefde*, met eene voorrede van den edelman Aubrey de Vere, de *Levens der H. H. Francisca Romana, Domenica di Paradiso, Lucia di Narni en Anne de Montmorency*, door Lady Fullerton, voorts *Katholieke legenden en verhalen*, enz., welke gevolgd zullen worden door *Eene populaire algemeene geschiedenis der nieuwere tijden*, *Tafereelen van christelijke heilendeugd*, met eene voorrede van Dr Manning, *Christen zendelingen in Japan*, door Mr. Gaddel, *St Dominicus en de Dominicanen*, *St Alphonsus en de Redemptoristen*, door J. M. Capes, *St Francisus de Sales*, door R. Ornsby, *Levens van uitstekende mannen*, *Kardinaal Ximenez*, *Th. More*, enz., en anderen.

»De ongenoemde schrijver van *Fabiola* (Mgr. Wiseman) zegt dan in zijne voorrede: »Toen het plan der *Katholieke Volksbibliotheek* gevormd werd, raadpleegde men den schrijver van het hier volgend werkje daarover. Hij keurde het ontwerp niet alleen goed, maar waagde, onder anderen, ter bewerking aan te geven eene reeks van verhalen, die den toestand der Kerk, in verschillende tijdperken van haar verleden, in een helder licht zouden plaatsen. Een zou, bij voorbeeld, de *Kerk der Katakomben*, een tweede de *Kerk der Baziliken*, kunnen heeten, elk omvattende drie honderd jaar; een derde zou betreffen de *Kerk van het Klooster*, en dan zou er mogelijk een vierde kunnen bijgevoegd worden de *Kerk der Scholen*. Deze schets voorstellende, voegde hij daarbij — ligt onbescheidenlijk, in de schatting des lezers — dat hij zich half geneigd gevoelde het eerste verhaal op zich te nemen, bij wijze van toelichting des voorgedragen ontwerp. Hij werd bij het woord gevat...»

»En, zeer gelukkig: de katholieke literatuur belooft er, in elke taal van Europa, een meesterstuk te meer om te tellen.»

In afwachting dat aan de in Nederland aanwezige deelgerechtigden in het Civile Weduwen- en Weezenfonds voor burgerlijke ambtenaren in Nederlandsch Indie zal kun-

nen worden uitgereikt een gedrukt exemplaar van het door den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie, krachtens Koninklijke magtiging, bij publicatie van 20 December 1854 (*Indisch Staatsblad* n°. 93) vastgestelde, met 1° Januarij 1855 in werking gebrachte, nieuwe reglement voor het genoemde fonds, worden de onschreven bepalingen uit dat reglement, betrekking hebbende tot te vervullen verplichtingen bij het aangaan van huwelijken, in de *Staats-Courant* ter kennis van belanghebbenden gebragt, ten einde zich daarnaar te gedragen en ter zake geene onwetendheid te kunnen voorwenden.

De commissie uit Gedeep. Staten der door den jongsten watersnood geleden provincieën des lands, zal, onder het presidium van den graaf van Limburg-Styrum, commissaris des Konings, in Gelderland, in de volgende week te Arnhem bijeenkomen, ten einde de schadevergoeding te regelen, welke uit de algemeene kollekte kan plaats hebben. De opgave van de verschillende gemeentebesturen moeten bereids ingekomen zijn, van welke sommige nog in loco aan een nader onderzoek worden overworpen. Men spreekt er van, dat alle bijzondere collecten, hoe en van welken aard ook, zoo publieke als minder algemeen bekende, bij die rekening in aanmerking zullen genomen worden opdat de eene provincie, gemeente of gezindte, niet boven de andere bevoorrecht worde. (H.)

In de zitting van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn aangenomen de ontwerpen: regt van vereeniging met 23 tegen 7 stemmen, en de ministerieele verantwoordelijkheid met 20 tegen 1 stem.

DELFT, 13 April. De *Delflandsche Ct.*, een nieuw opgericht blad, vestigt de aandacht op de nu sedert ongeveer een jaar in werking zijnde en thans reeds op eene vrij ruime schaal ingerigte handschoenen-fabriek van den heer A. van Berkel. Te bejammeren is het, zegt dit blad, dat men bij soortgelijke ondernemingen in ons land steeds op vooroordeel stuit, en in plaats van medewerking, tegenwerking ondervindt. In Engeland en andere landen wordt de *nationale* nijverheid gescheurd en op den voorgrond gezet; de eerste standen der maatschappij, zoowel als de geringere, maken het zich tot pligt, al wat inlandsch is te ondersteunen, waardoor verbeteringen volmaking worden verkregen. Hier heeft het tegendeel plaats. En toch wij durven met gerustheid zeggen, dat de handschoenen hier gewerkt, in 't algemeen niet voor de buitenlandsche behoeven onder te doen, integendeel naar onze overtuiging de voorkeur boven vele verdienen, en voornamelijk boven de Belgische kwaliteiten, die men hier toch bijna uitsluitend draagt.

Handschoenen zijn een artikel van weelde en tegenwoordig van dagelijksch gebruik; de consumptie daarvan is dus groot, en indien men weet dat de grootste helft van hetgeen zij den fabrickant kosten, arbeidsloon is, zou het dan niet eene nationale weldaad zijn, als men het vooroordeel op zijde stelde en het inlandsche fabrikaat nam, te meer daar het zoo goedkoop als het Belgische is, en niet in kwaliteit behoeft achter te staan? Zoo doende zou men alras 2 tonnen gouds aan arbeidsloon in het land kunnen behouden, welke spoedig door handel en verzending naar 't buitenland vermeerderd zouden worden.

WORMERVEER, 18 April. Heden waren aan de markt alhier aangevoerd 11 stapels kaas. Prijzen voor kleine f22½ per 50 kol., middelbare niet aangevoerd.

Gisteren te Parmend: prijzen voor kleine f24 per 50 kil., middelbare niet genoteerd.

NIEUWE DIEP, 18 April. Heden vertrok van hier naar Suriname het Ned. koopvaardij-schip, *Javaan*, kapt. Eylers; aan boord hebbende een detachement supplement-troepen, sterk 75 onder-officieren en manschappen, onder het bevel van den van verlof teruggekeerden majoor en kommandant der troepen, te Curacao, baron Cochoorn van Couverda.

STEENWIJK, 18 April. Gisteren hebben reeds de opmetingen plaats gehad van den geprojecteerden fieschen spoorweg, zoo in de richting van hier naar Heereveen, als van hier naar Meppel.

BREDA, 17 April. Gisteren avond hebben aan den spoorweg van Antwerpen naar Breda ongeregeligheden onder het werkvolk plaats gehad, hoofdzakelijk omdat eenigen hunner hooger loon eischen, anderen aanzetten zich tot een complot te vereenigen en de werkenden verhinderden den arbeid voort te zetten. Dien ten gevolge is heden morgen de officier van justitie, de luitenant der marcheaussees met een brigadier en 4 man vertrokken, wien het op de plaats mogt gelukken de orde te herstellen en de belhamels te verwijderen.

Inmiddels is een sterk detachement infanterie den geheelen dag alhier marschvaardig gehouden.

Aan den Moerdijk hebben insgelijks ongeregeligheden onder het werkvolk plaats gehad.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*: LONDEN, 19 April. De Keizer en de Keizerin der Fran-

sen hebben heden Guildhall bezocht. Zij werden overal met de grootste geestdrift begroet. Ten 5 ure waren H.H. MM. op het paleis Buckingham teruggekeerd.

De Keizer heeft in Guildhall eene lange en krachtige redevoering gehouden, strekkende om het nut des Engelsch-Franschen verbonds aan te toonen. Gisteren avond hebben H.H. MM. de Italiaansche opera bezocht.

WEENEN, 19 April. In de Dingsdag gehouden 10de konferentie hebben de Russische gevolmagtigden namens hunne regering geweigerd de bepaalde voorstellen betreffende het derde punt te formuleren, verklarende, dat Rusland het geschikter geloof om tot het doel te gelieden, dat die voorstellen door de Westersche mogendheden worden geformuleerd. De zitting bepaalde zich tot het voor berigt aannemen dezer verklaringen; de vertegenwoordigers der Westersche mogendheden hebben zich voorbehouden daarop te antwoorden.

— Heden wordt de elfde zitting der conferentien gehouden. Waarschijnlijk zal, zonder nader berigten uit Londen af te wachten, eene beslissing genomen worden.

PARIS, 20 April. De generaal Canrobert meldt onder dagteekening van 14 April, dat de superioriteit van het geslacht der verbonden legers zich al meer en meer doet bespeuren. In den vorigen nacht hebben de troepen den vijand herhaaldelijk uit sterke stellingen verdreven en zich in die posities naderbij de vesting verschanst.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 19 April. Er blijven immer veel tegenstrijdige geruchten in omloop. Sommigen beweren dat alles te Weenen als geëindigd kan worden beschouwd, wijl Rusland duidelijk heeft te kennen gegeven geen begrenzing zijner magt in de Zwarte Zee te zullen gedogen. De gevolmagtigden van Frankrijk en Engeland zouden dienvolgens verklaard hebben dat het vruchteloos was de onderhandelingen langer te rekken. Lord John Russell en de heer Drouin de Lhuys zouden alzoo den 20, morgen, Weenen verlaten.

Anderen antwoordden hierop neen, zoo ver zijn de zaken nog niet gekomen; 't is waar Rusland treedt niet toe in de voorstellen der Westersche mogendheden betreffende de beperking zijner magt in de Zwarte Zee; maar het doet tegenvoorstellen die ten minste veroorloven de onderhandelingen te vervolgen die waarschijnlijk tot een goed einde zullen leiden.

Beide beweringen zijn intusschen niets anders dan gissingen. 't Eenige stellige is dat de gevolmagtigden laatstleden Dingsdag een zitting hebben gehouden van anderhalf uur; dat daarin niets is beslist nopens het derde punt en de leden der konferentie gescheiden zijn, zonder den dag der volgende zitting bepaald te hebben.

Ingevolge een verspreid gerucht, dat, naar men meent, te Weenen is ontstaan, zouden de nieuwe voorstellen van wege Rusland bestaan in het sluiten van een traktaat, eeniglijk tusschen dat Rijk en de Porte, waarbij ieder dier mogendheden zich zou verbinden niet meer oorlogschepen in de Zwarte Zee te onderhouden, dan door de overeenkomst zou bepaald zijn. De andere mogendheden zouden zich er bij bepalen dat traktaat te waarborgen, en de zeeënngen zouden voor de oorlogsvaartuigen van vreemde mogendheden gesloten blijven. Ook van de juistheid dier bewering is men niet overtuigd.

Ook omtrent Sebastopol heerscht even veel tegenspraak. Men begon te spreken van een bres, in een gedeelte der vestingwerken door de geallieerden geschoten, zonder dat dat gedeelte wordt aangeduid, en men eindigt den val van den toren van Malakoff te verkondigen, welke val gelijk zou staan met de inneming der stad zelve, daar die toren haar geheel bestrijkt.

Maar neven die gunstige berigten zijn er andere welke verzekeren dat, ondanks het bombardement onafgebroken van den 11 tot den 12 heeft geduurd, de geallieerden aan het einde van den dag nog niets belangrijks hadden verkregen. Op dat oogenblik hadden de Engelsche, Fransche en Turksche vloeten zich voor Sebastopol in slagorde geschaard, zich gereed makende om het leger bijstand te leenen.

Het stilzwijgen van den *Moniteur* doet ons gelooven dat tot op dat oogenblik nog geene voordeelen van eenig gewigt behaald waren.

— De gedelegeerden van de dekenaten der kantons hebben in naam hunner respectieve Staten, in eene te Freiburg gehouden konferentie besloten, dat de herstelling van den Hw. heer Marilley in zijne bisschoppelijke functien onmogelijk en er reden was om ten zijnen aanzien het besluit te handhaven, dat hem de uitoefening er van in die kantons ontzegt. De konferentie heeft bovendien besloten, dat er bij het hof van Rome pogingen zouden worden gedaan, om gemeenschappelijk die moeilijke zaak te regelen.

— Het *Dagblad van Triëst* bekelst dezer dagen een dwaas artikel, een lofspraak namelijk op de Turksche vrijmetselarij. Het Oostenrijksche blad is nog onnoozel genoeg om te gelooven en aan zijne lezers in allen ernst te vertellen, dat het geheim genootschap der vrijmetsel-

haren ten doel heeft de belangen der menscheit te bevorderen en de weldadigheid te beoefenen. Het is eerst omstreeks 1835 dat een reizend koopman, die ook vrijmetselaar was, in een loge te Belgrado werd geïntroduceerd, door een Christen professor, die te Belgrado woonde. Als eene groote bijzonderheid merkt het *dagblad van Triest* op, dat de Turken, die vrijmetselaren zijn, echter muzelmannen blijven. Het blad schijnt dus te weten dat overal, elders waar de vrijmetselarij zich genesteld heeft, elke godsdienstige overtuiging verloren gaat. 't Zou echter kunnen zijn dat het Islamismus zeer bruikbare vrijmetselaars elementen in zich had.

ENGELAND.

LONDEN, 19 April. De *Times* behelst eene correspondentie uit Weenen, volgens welke het Oostenrijksche gouvernement aan het derde punt dezelfde strekking zou geven als de gouvernementen van Frankrijk en Groot-Brittannië. Mogt dat kabinet er alzoo niet in slagen om een schikking te bewerkten, Oostenrijk vereend met Duitsland, zouden zich geheel onzijdig houden.

De tweede dag van het verblijf des Keizers te Windsor was nog veel luisterrijker dan de eerste. Eene ontelbare menigte reizigers kwam gisteren daar aan en ten elf ure des morgens kon men zich in het koninklijke kasteel ter naauwernood den doorgang banen. Men had gedacht, dat de Keizer en de Keizerin deel aan eene jacht-partij nemen zouden, maar zij hebben de voorkur aan eene wandeling in het park gegeven en aldaar de boerderij en de onlangs aangelegde model-pachthoeve bezigtigd. Tegen drie ure kwamen negen prachtige rijtuigen aan, waarin de lord-mayor en de leden van den gemeenteraad gezeten waren. Voor hen werd eene deputatie uit den raad van Windsor toegelaten, die den Keizer een adres aanbood, voor hetwelk hij zijnen dank betuigde. Toen traden de sheriffs van Londen en Middlesex binnen, om Z. M. te vragen wanneer het hem behagen zou de gelukwenschingen van den Londenschen raad te ontvangen, waarvoor de Keizer Donderdag aanst. bepaalde. Dezelfde personen, benevens de lord-mayor, werden toen andermaal binnengelaten, om de Keizer en de Keizerin tot bijwoning van het feest uit te noodigen, hetwelk dien dag in de Guildhall gegeven werd. Na de aanneming van deze uitnoodiging werden die autoriteiten naar de receptiezaal geleid, waar de Lord-mayor het volgende voorlas:

„Wij lord-mayor, aldermen en overige leden van den raad der City van Londen, verzoeken Uwe Majesteit nederig ons te vergunnen haar onze hartelijke gelukwenschingen bij de gewenschte komst van Uwe Majesteit en van hare doorluchtige gemalin in dit koninkrijk aan te bieden. Wij begroeten dit bezoek van Uwe Majesteit en van de Keizerin aan onze welbemide Koningin als den hechtsen waarborg voor de innige vereeniging, die tusschen de twee magtigste mogendheden van Europa bestaat, welke niet met een zelfzuchtig doel van ijverzucht of vergrooting van grondgebied verbonden zijn, maar alleen met dat om de vrijheid en onafhankelijkheid eens bondgenoots tegen de vijandelijke aanvallen eener overweldigende magt te beschutten. Uwe Majesteit kan overtuigd zijn, dat de volharding in eene zoo heilig en regtvaardige zaak, de eenparige medewerking van het Engelsche volk ondervinden zal, hetwelk zich met blijdschap elk offer, hoe groot ook, getroosten zal, tot dat zijne pogingen, met die zijner dappere bondgenooten vereenigd, met de hulp der Goddelijke Voorzienigheid, den kamp tot een zegevierend einde gebragt zullen hebben, dat voor een duurzaam en eervol vrede bezegeld wordt. Wij bidden God de dagen van Uwe Majesteit te verlengen, opdat zij over een verlicht ridderlijk volk heersche, en met hare Keizerlijke Majesteit een lang en gelukkig leven geniete, dat roemrijk zij door de beoefening der kunsten en bloeije te midden der zegeningen van een gelukkig en erkentelijk volk.”

Deze aanspraak werd door den Keizer minzaam beantwoord.

Na nog andere recepten woonden de Keizer en de Keizerin eene groote revue in het Park bij, waar zich een ontzettende menigte verdrong om de vorstelijke vreemdelingen te aanschouwen. De Keizer en Prins Albert, in veldmaarschalksuniform, door een schitterenden staf vergezeld en gevolgd door Koningin Victoria, de Keizerin der Franschen, de geheele koninklijke familie en de geheele hofhouding, in opene rijtuigen gezeten, kwamen aldaar ten vier ure aan. Na de revue defileerden de troepen voor de Vorstelijke personen en de Keizer wenschte Lord Cardigan geluk met de uitmuntende houding der onder zijne bevelen staande troepen. Na afloop der revue, die twee uren duurde, keerde H. H. MM., te midden eener zeer groote hen toejuichende menigte, naar het kasteel weder, waar eene groote maaltijd in de zaal van Sint George was aangerigt. Te middernacht bragt een speciale trein de uit Londen gekomen gasten derwaarts terug.

De jongste berigten uit Britsch Indie melden, dat de gouverneur-generaal eene som van twee miljoen pond sterling tegen vijf per cent rente wilde opnemen om te dienen tot het uitvoeren van werken van algemeen nut, en dat hij aan het publiek gegeven om daarop in te schrijven. Een der voornaamste dagbladen van Britsch

Indie, de *Bombay Times*, zegt daarvan: „Reeds sedert jaren was het de wensch van den gouverneur-generaal geld op te nemen voor de daarstelling van openbare werken, wegen, waterleidingen, scheepvaart kanalen, vergaarbakken van het regenwater, enz. Hij zag hoe groote behoefte aan zulke werken bestond en hoe veel voordeel zij ook zelfs uit het geldelijk oogpunt zouden opleveren; hij wenschte daarom onbeperkte bevoegdheid om geld voor dat geld voor dat doel te leenen, zoo lang hij niet boven zes per cent rente zou behoeven te betalen en werken kon daarstellen die minstens tien per cent rente van het bestede kapitaal zouden afwerpen. Doch nu eerst schijnt hij daartoe vrijheid te hebben bekomen voor een betrekkelijk onbeduidend bedrag. Dat openbare werken oneindig veel beter door partikulieren dan door het staatsbestuur kunnen daargesteld worden en beheerd worden, is buiten kijf. Doch Indie werd tot nog toe op zulk eene wijze bestuurd, dat geen dus ver aangewend middel voldoende bevonden is om partikuliere kapitalen en partikulieren ondernemings-geest derwaarts te lokken; en daar Englands eer en Indie's welzijn verbieden, het werk ongedaan te laten, zoo blijft er niets anders over dan dat het gouvernement de hand aan het werk sla en al de hulpbronnen des lands trachtte te openen.”

De *New-York Daily Times* zegt in allen ernst, dat op den 5 Junij ten huize van den heer Barnuin eene tentoonstelling van kinderen zal plaats hebben. De premien loopen van 250 tot 10 dollars. Een komité van dames is benoemd om de prijzen toe te kennen. Het schoonste kind beneden 5 jaren ontvangt 100 doll.; de schoonste tweelingen 50 doll.; de schoonste drielingen 50 doll.; de schoonste vierlingen 250 doll.; het vetste kind 50 doll. De heer Barnuin zegt, dat reeds 2 drielingen en een vierling zich voor den wedstrijd hebben aangeboden, en dat uit Ohio de komst van eene vrouw met vijfelingen is aangekondigd.

In Noord Amerika is men druk bezig met den onderzeeschen telegraaf, die dat werelddeel met Europa moet verbinden. Reeds gedurende een jaar zijn 600 arbeiders werkzaam aan het daarstellen der palen en draden tusschen New-York en St. John op Newfoundland, St. John is het naastbij Europa gelegen punt. Binnen twee jaren hoopt men den onderzeeschen telegraaf gereed te hebben en zal alsdan Londen en het verdere Europa in een uur tijds berigten uit Amerika kunnen ontvangen. De berigten uit Californie, loopende tot 9 Maart, spreken van nieuwe faillissementen.

Daar de priester Ivers voor het hof te Kingston beweerd heeft, dat Z. E. de kardinaal Wiseman een valschen brief ten processe had gebragt, en de priester onder eeden zwoer, hij het origineel vroeger gezien had en dit in andere termen vervat was, dan het thans door den kardinaal geïntereerde schrift, zoo heeft de regter, die te Kingston zitting heeft, en de zaak gaarne aldus wilde hebben, den kardinaal schuldig verklaard. De Jury die ook niets liever wilde, heeft deze gelegenheid gretig aangegrepen om hem te veroordeelen. De kardinaal Wiseman meent echter bij magte te zijn om regterlijk te bewijzen, dat de priester Ivers eene valsche verklaring heeft afgelegd, en is uit dien hoofde in appél gekomen tegen het vonnis van Kingston. Het Fransche weekchrift *l'ami de la religion*, waarom de kardinaal de bewuste brief heeft geschreven, welke echter niet gepubliceerd is, verklaart thans dat Ivers de waarheid niet gezegd heeft.

STADSNIUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 20 April.

GETROUWD (18 April): J. van Duyn met C. S. Walter.
BEVALLEN (16 April): E. M. T. Sterk, geb. de Voys, Z.
(17 April): R. S. Bruynings, geb. Piccardt, Z. — (18 April): H. W. van Osenbruggen, geb. Jantsch, D.
OVERLEDEN (15 April): J. T. G. Chateauin, 28 j. —
(17 April): A. C. J. de Chaulapio, wed. J. L. Lapra, 78 j.

BIJENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 19 April. Belg. leen. 2½ p. 52½. Obligatiën 3 p. —; id. 4½ p. 92. Spanje 1—3 p. 17½; Binnent. 3 p. 31; Romeinen 5 p. 81½; Oostenrijk Metalliek 5 p. 65½.

PARIS, 19 April. Fransche 4½ p. 94.25; 3 p. 69.75; 3 p. Spanje 51; id. 1 p. 17½; 5 p. Met. —; Rom. Leen. 84.

MADRID, 18 April. 3 p. Schuld 31.65; id. 1 p. 17.85.

LONDEN, 19 April. Consols 90½; 3 p. Spanje buitenl. 33½; 1 p. dito 17½; Comité-Bewijzen 5½; Passivo 4; 5 p. Rust. 98½; 4½ p. dito 99; 4 p. Holl. 99½; 2½ p. id. 6½; 5 p. S. radiis 86; Brazilië 100; 4½ p. Peru 69; Gren. uitg. —; id. werk. —; 3 p. Mexiko 20½; 4 p. Portugal 42½; Turkiye —; Ecuador —; Wissel op Amst. —.

WEENEN, 19 April. Met. 5 p. 81½; id. 4½ p. 71½; Bank-Aktien 1000; Wissel op Londen 12.17; Amst. —; Parijs 146½; Goud 29; Zilver 27; Nieuwe Leening —.

BERLIJN, 19 April. 3½ p. Pruisische Staatsschuld —; 4½ p. Rusland —; 5 p. 97½; Wissel op Londen 2/m. 6 Th. 17½; Parijs 78½; Amst. 129½; Weenen —; Petersburg 93½.

HAMBURG, 19 April. Spanje 3 p. 29½; id. 1 p. 17½; Rust. 3 p. 94½; 3 p. Mexikanen —; 5 p. Sardinië 81; Wissel op Amst. —; Londen kort —.

FRANKFORT, 19 April. 5 p. Met. 63½; 1 p. Spanje binnenl. 17½; id. 3 p. 30½; Wissel op Londen 3/m. —; Amsterdam —; Weenen —; Parijs —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		19 APRIL 4½ u. gebl.		20 APRIL 4 u. gebl.	
Nederl., Werkel. Schuld a 2½ p.	61½	61½	a	61½	
Dito Dito	3	73½	73½	74	74
Dito Dito	4	90½	90½		
O. I. Leening 1844	4				
Amortisatie	3½				
Handel-Maatschappij	4½				
Aand. Arnh. Spoorweg	4½				
Dito Hollandse dito					
Obligatiën	4½				
Maatschappij van Weid.	4				
Aand. Ned. Bank		123			
Belg., Certifikaten	4½				
Dito	2½				
Dito Rothschild	2½	50½			
Frankrij., Obligatiën	3				
Spanje, Nieuwe 3 p., thans 1	3	18½	18	18½	18½
Nieuwe	3	3½			
Binnenlandsche	3	31½	31½		
Cert. Comp. Sp. Com.		5½	5½		
Amortisable Schuld					
Portugal, te Londen	3	37½	37½	37½	
Dito Uitgestelde					
Rust., bij Hope en Co.	5	101½	101½		
Dito A. 1828—1829	5	101			
Negot. 1831 en 1833	5	83			
Nieuwe Engelsche	4½	88			
Negot. 1840	4	76½			
Dito Stieglitz	4	75½			
Dito Nieuwe	4				
Certifikaten te Hamburg	5				
Inscr. op 't Grootboek	6				
Dito Certifikaten	6	60			
Polen, Obligatiën	4	70			
Aandelen 1835		143½			
Oostenrijk, Metalliek	5	62½	62	62½	
Dito 1847	2½	32½	31½	32	
Dito 1851 en 1852	2½	32½	31½	32	
Dito Nieuwe	5	74	73½	74	73½
Dito 1854	5	74	73½	74	73½
Weener Bank	5				
Dito	4				
Aand. met Loting fl. 250	f				
Nieuwe dito 1854		246½			
Pruissen	4½				
Amerika, Bank-Aktien Cert.		2½			
Dito Orig.		2½			
Napels, Cert. bij L. en B.	5				
Sardinië, te Londen	5				
Denemarken, dito	3				
Louisiana, te Londen	5				
Brazilië	5				
Dito 1843	5				
Mexiko, te Londen £ 100	3	20	19½	19½	
Dito Onbepaalde		19½	19½		
Peru	4½				
Grenada, dito a £ 100	2½	14½			
Dito Uitgestelde		6½			
Ecuador	3½	3	3½		
Venezuela, te Londen	4				
Dito Uitgestelde	1½	10½			
Grieken. Bl. a £ 100	5				

Nat. Met. 66½, 5, 1½; Stieglitz 5 p. 81½.

Over het geheel werden meest alle de genoteerde effecten, ten gevolge der lagere Londense beursnotering, tot verminderde prijzen verhandeld.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Paris	2/m. f 56½	Livorno	2/m. f 39½
. . . . .	zigt 56½	Napels	. . . . . 85½
Bordeaux	2/m. 55½	Petersburg	. . . . . 1.75
. . . . .	zigt 56	Weenen	6 w. 28
Madrid	3/m. 243	Augsburg	. . . . . 33½
Cadix	 243	Frankfort	 100
Seville	 240	Hamburg	2/m. 55½
Bilbao	 241	. . . . .	zigt 55½
Lissabon	. . . . . 41½	Londen	2/m. 11.80
Porto	. . . . . 41½	. . . . .	zigt 11.90
Genua	2/m. 46½	Rotterdam	. . . . . ½

NIJWSTIJNDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOFINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIËN.	
Metalliek	f 23.95 a —
Napelsche	25.60 „ —
Eng. in St.	11.85 „ —
Div. Russen	11.85 „ —
Fransche	56½ „ —
Belgische	56½ „ —
Coup. spanje Buitenl. f 11.75.	

SPECIE-COURS.	
Gouden SPECIE.	
Stukken a f 10 per Stuk	f 9.75 a 9.85
Oude Grande Dukaten	5.55 a 5.65
Wigthe Souvereinen	11.85 a 11.95
. Pistolen	9.65 a 9.75
Stukken van 20 Francs	9.45 a 9.55
Baren Goud en Specie a f 1442.60 per Ned. a 10½ a 11½ p.	

ZILVEREN SPECIE.	
Piasters	per Stuk f 2.55 a 2.60
Stukken van 5 Francs	2.33 a 2.36
Brabandsche Kroonen	2.65 a 2.70
Fransche	2.70 a 2.75
Pruisische Daalders	1.77 a 1.80
Zilver 1000 a 980	. . . . .
. 900 a 700	104.20 a 104.70

